

מה דעתך על המדוניזציה של העיר שיום ראשיהעירייה הקודם. בניית בתייהמי דון לאורך שפתיהם וניתוק העיר מן הים?

הדברים קיימים, ואני לא הולך להרוס שום דבר מהם. זה מפריע לי. נדמה לי כי אסור היה לעשות את הדברים כך. צריך היה לעשות את זה בצורה יותר יפה, על חשבון זמן, לתכנן יותר, לחשוב יותר. הקימו בתימלון מפוארים החוסמים את החוף. לתלאביב יש שתי מתותשמיים. האחת זה השמש, והשניה זה הים. את השמש הם לא הצליחו לעצור, אך את הים הם הצליחו למנוע ממנה. חבל.

מה עם החניה? בתיאביב אין הרי כן לחנות והקנסות שמקבלים, הן מקונפי הרי עירייה והן מהמישטרה, הם הפלת מס נוסף על כל תושב של העיר.

זו בעייה חמורה, ואנחנו מתלבטים בה. אבל זו רק בעייה אחת ממכלול בעיות התנועה והחניה. נראה לי כי צריך להתלבש כל פעם על גושא חשוב אחר, לפתור אותו, ואו ללכת לנושא הבא. במקום לי חפש פתרונות טכניים וקלים. הבעיה עליה התלבשנו עכשיו היא בעיית הורמה

המיפלגה הליברלית היא שלי. בינחיים, וגם הליכוד הוא שליו"

החופשית של התנועה. אני יודע שזה קשור בבעיית החניה, אבל זו לא בדיוק אותה בעייה. אפשר למצוא פיתרונות קלים, כמו לאסור על כניסת רכב לאזור. הבעייה היותר ממושכת והיותר קשה היא לבנות חניונים. חניון פירוש אחד: אני חונה, ולא מפריע למלך התקין של התנועה. הקמנו ועדה במיוחד לי עניין זה, ואנו כולנו עוסקים עכשיו בבעיית זרימת הרי תנועה והחניה בעיר.

האם העובדה ששריאהוצר הוא לא רק מהמיפלגה האחרת, אלא גם יריבך דשי עבר בבחירות אינה משפיעה על קופת העירייה?

לא. אין לזה כל ביטוי.

כשרך נכנסת לתפקידך פורמפו בעיר תונים איזומים מוסווים ופחות-מוסווים על כך שהעובדים, שבראשם עומדים חברי מפ"א, יתנכרו לך וימדרו את חייך כראש עיר. מה קרה עם זה?

אני מקיים פגישות אישיות עם 150 עובדים לשבוע. את זה אף פעם לא עשו בעירייה, ועל זה העובדים לא עולים על בריקדות.

קח למשל את עניין החולים. אני מבקר כ-25 חולים לחודש, מקרב עובדיהעירייה. היו כאלה ששכחו 6-7 חודשים לתקום למיטה, מבלי שאיש חשב לבקר או תם, אפילו חבריהם לעבודה. יש להם בעיות, כשהם חולים, הם מקבלים פחות משכורת, ואולי זה מפריע להם לשכור מורה פרטי לכן, אולי חסר להם, ולא רק כסף. כשראש-העיר בא לבקר אותם, מילבד החשיבות שבעניין שהוא מגלה בהם. יש פה גם עניין מעשי של עזרה לחבר לעבודה. במשך 20 שנה לא ביקרו חולים בעיריית תלאביב, ותאמין לי, הרושם שזה עושה על העובד הוא עצום.

כשהתחלתי להזמין עובדים לפגישת היכרות אצלי בלישכה, נהגתי להזמין אותם ב-1.30 בצהריים. ב-2.30 גומרים לעבוד אצלינו. אמרו לי שאני מטורף, שבדיוק ב-2.30 אני אשאר לבד בחדר. כולם ילכו. לפעמים אני צריך, ביוזמתי, להפסיק את השיחה ב-4.30, כיוון שאחרת נישאר עד שעה שש לשוחח.

לא יעזור כלום. הכל תלוי ביחס. יש לי דוגמה לזה מהצבא. במילחמה נפגשתי עם שני חברי. חיילי-ממש לואים, אשר סיכנו את נפשם, עבדו כמו חמורים, ממש

חיילים למות. רק השתחררו ממילואים, ופרצה שביתה בנמל אשדוד. השניים עבדו בנמל והיו מראשי הרי שובתים.

פגשתי אותם בזמן השביתה, ושאלתי אותם: "איך זה? בחזית סיכנתם את נפשכם וגופכם למען המדינה, ואילו כאן אתם מפריעים לה להתפתח?" הם אמרו לי דבר אחד: "תלוי איך מתייחסים אליי. נו. תמורת יחס טוב אנחנו מוכנים לעשות הכל. כאן מתייחסים אלינו רע." זה ההבדל הקטן.

כמערכת הבחירות מענת כי אתה מתכוון להתעסק בזכר העירוני וזא בזכר הרי פוליטי במדינה. לאחרונה התמת על מינשר, בעניין הפלסטיני, שעורר סערה, לפחות בי מיפלגתך.

אם יש בעייה קריטית, וזכתי כאזרח להביע את דעתי. לא שמעת אותי מביע דעה על נסיעת אלון לי ארצות-הברית ועל בעיות חשובות אחרות. זה לא תפי קידי ולא לשם כך בחרו אותי. פנה אלי מתי פלך, והציע לי לחתום על הכרזת. הוא שאל אותי אם לא איכפת לי שתופענה החתימות של אנשים נוספים. שהם כאילו טאבו בחיים הציבוריים שלנו. אמרתי לו: "להיפך". אין אצלי אפלייה בנושא זה. אחר כך לא הוחתמו אלה. כיוון שהיו אחרים שהתנגדו לאותם אישים.

ומה יחסך בעיקבות זאת למיפלגה הרי ליברלית וזליכוד ככלל?

המיפלגה הליברלית היא המיפלגה שלי. בינחיים. המיפלגה הליברלית היא חלק מהליכוד, והליכוד הוא שלי גם כן. מאז שאני ראש-עיר, השתתפתי רק פעמיים בשיבות ההנהלה של המיפלגה. אבל זו המיפלגה שלי, ששלחה אותי לתפקיד הזה.

יש במיפלגה אנשים רבים שעוזרים לי. קח, למשל, את שימחה ארליך. הוא המפא"יניק היחידי במיפלגה הליברלית. הוא יודי טוב שלי. אדם חכם, נבון, בעל תחושות אינטואיטיביות בריאות, שקול. אולם היתרון החשוב ביותר שלו לגבי הוא שהוא שוחח ממש בעניין גים המוניציפאליים. בעיקר של תלאביב. אני מתייעץ איתו המון. יותר אני לא רוצה. לאמר בנושא זה.

האופוזיציה המערבית שדך, תוקפת אותך די הרבה. מה דעתך עליה?

לא נתתי את דעתי על האופוזיציה. אני לא יודע אם היא טובה או לא. תפקידה לתקוף, וזאת הם עושים

הענין הפלסטיני הוא קריטי - ולכן הבעתי עליו דיעהו"

נאמנה. מה שברור, שלא הייתי רוצה לראות אף אחד מהם אצלי בקואליציה.

האם תפקידך כראש-עיר גורעים משהו מהחיים הפרטיים שדך? על מה אתה צריך לזותר מאז שאתה ראש עיר?

אני קורא קצת פחות. מה שאני קורא עכשיו, זה שיחות גתה עם אקרמן. יש לי פחות זמן לחברים הרי אינטימיים שלי, וקצת, רק קצת, פחות זמן למישפחה.

הכוונה לאורי אבנרי, מאיר פעיל ועמוס קינן, שלא הוחתמו בגלל התנגדותם של אמנון רובינשטיין, משה אונג וישראל פלג.

שבתות הן בדרך כלל קודש למישפחה. מה אומרים על כך בני המישפחה?

אשתי זיוה טוענת כי היא לא נהנית מלהיות אשת ראש-העיר, אבל אני חושב שזה לא נכון. היא אשה חכמה מאוד, ועוזרת לי הרבה. הילד הקטן לא איכפת לו, ואצל הגדול ההיפך הוא הנכון. הוא לא כל-כך מאושר שהאבא שלו ראש-עיר.

האם אתה השתנית במשהו מאז שאתה ראש-עיר?

כן. אני זוהר יותר ומרוסן יותר. בתפקיד כזה צריך להתחשב יותר בבנייהארם, צריך להיות מרוסנים יותר

"החרמת אנשים אינה מתישבת עם השקפה ליברלית!"

בדיבור, יש סכנה יותר גדולה בהומור, לפעמים לא מבינים אותו והנזק עלול להיות גדול. בהתחלה לא נהגתי כך. קתנהגתי בדיוק כמו שהייתי בצבא, ועליתי על מוקשים. עכשיו למדתי כבר לקח. כן, יש לי הרבה דוגמאות, אבל אני מבכר שלא לספר אותן.

מה דעתך על המצב הפוליטי הפנימי בארץ?

אני לא מאושר ממה שקורה בחיים הפוליטיים ברי ארץ. אני חרד מאוד. למרות שאני אופטימיסט מיקצועי, אולם יש קרני-אור. תנועות המחאה, למשל. לא התנועות עצמן, אלא הגילויים שעמדו מאחריהן. האני שים הצעירים אינם מוכנים להמשיך להיות קונפורמיסטיים, צעירים שלא היו מוכנים לשמוע קודם על פוליטיקה, כלומר, לא היו מוכנים לקחת חלק באחריות, רוצים בזה. היום זה אחרת. מוכנים לשנות דברים.

ומה אתה היית רוצה לשנות בעירייה? האם הכל מושלם כאן? האם אזרחים לא עומי רים שעוים זימים בתור, ממתנינים לפקיד? הרי אם אין תופעות שמרגיזות גם אותך כבניין הזה, שאתה עומד בראשו?

יש הרבה דברים שאינם בסדר. לא עובדים בדפרי סים שהייתי רוצה שיעבדו בהם. יש עניין של מיבנה, שהוא לדעתי רע. אבל אני לא מוכן להיכנס לפרטים. יש גם העניין של האופוזיציה, שהיא לא בדיוק אופר ויציה בונה. אני כאן רק מפברואר, ועדיין מקדם לי דבר, אפילו מסוכן לדבר על כל זה. מה שאני צריך זה עוד זמן. כל מילה שאוסף כאן, תזיק לי.

האם היו אישים שהשפיעו עליך? הרי אם יש לך דוגמה של ראש-עיר טוב בארץ או מחוצה לה?

ראש-עיר שהייתי רוצה להידמות אליו, להעתיק ארי תה, לחקות אותו - זה אין לי. גם אין לי אישים שהשפיעו עלי באופן מיוחד. לא אני לא יכול להיזכר בכאלה. אבל היו שני אנשים שהשפיעו עלי, ואלה הם הורי. אבא היה יליד גליציה, איטלקטואר, יהודי חכם, איש קצוות, בעל חוש מפותח לצדק, שאינו הולך בתלם. אביו היה חסיד, אבל אמו, סבתא שלי, הייתה קוראת את גיתה ושילר. הוא היה נהגמשאית, אבל בסוף ימיו היה פנסיונר וחי מהכסף, הרבה כסף, שקיבל כשרי לומים מגרמניה. בימי חייו הוא לא היה שכיר, וזו הייתה אידיאולוגיה אצלו. כשבאתי אליו וסיפרתי לו שאני עומד להתום קבע, הוא היה מדוכדך הרבה זמן. הוא היה ציוני, אהב את הצבא כמו כולנו, אבל לא היה דבר יותר שגוא עליו מאשר בנו כקצין קבע. אבא, לעומתו, היא אורתודוכסית, שמרגית, הרי לכת בקו, ובעד מיסגרות. שניהם השפיעו עלי הרבה מאוד.

ולמי משניהם אתה דומה? לאבא.